

התמונה הקרועה של יולנדה שנמצאה בחנותו של הנרצח
לא מתאים לאשה נשואה שיש לה בנות!

פט הובאו תצלומי טפסי הטוטו, והתברר כי יפה אומנם צורקת. טופס שמילאה יחד עם שימעון נמצא בין טפסי הטוטו של הערב.

אם הוא עשה את זה, שיקבל. אבל אם לא, אני רוצה שהאמת תצא לאור!" אמרה אחותו של המנוח מעל דוכן העדים, והצביעה על הנאשם. אפשר היה לראות על פניה שהיא איננה חושבת שהאיש הנכון יושב על ספסלי הנאשמים.

כאשר ביקש הסניגור, בכר, מבית המישפט לצאת לביקור במקום הרצח בשעת ערב, כדי לראות כי במקום שבו נורה הנרצח אין כל אפשרות לזהות פני אדם כליל, אמר לו בית המישפט: "אתה יודע שכמעט הכל עומד על מהימנותה של עדת-הראיה היחידה במקום, יולנדה."

אם אומנם העלילה יולנדה על איבגי את הרצח, מה היה המניע שלה? נזאת חזרו והתלבטו הסניגור, התובע ובית המישפט. הנאשם ידע רק להשיב ש"אולי זה בגלל שאני עברייני, ויש לי חברים גנבים, והייתי נרקומן, שהיא החליטה לבחור אותי מכל אנשי השוק כדי להעליל עליי. הנה, באמת לא היה לי כלום איתה, ובכל זאת אני שומע שהיא והמנוח היו קוראים לי בן-זונה." האם נרצח ויקטור בנדוריד לשם שוד? לידו נמצאו ארנקו, ודבר לא נל-קח ממנו. אומנם היה ברשותו סכום כסף נכבד, 15 אלף דולר במוזמן וכלי-כסף, אך הוא הטמין את הדברים הללו בביתו של בני-מישפט זמן-מה לפני הרצח.

האם באמת לא היה לפרשת-האהבים שלו עם יולנדה כל קשר לרצח? שינאתם של בני-המישפט ליולנדה מבוססת על האמונה שהיא קשורה במוות. **אילנה אלון**

עד שהגיע איבגי לגירסתו האחרונה בקשר לקורות אותו ערב, הוא העלה כמה אפשרויות אחרות. הוא סיפר שבאותו יום הלך לקבל את מירשם הסמים שהוא מקבל בכל שבוע, וכן כי דורו בא לתקן עבורו את העוד, כלר הנגינה האהוב שלו. שני רכבים אלה התגלו כבלתי-יכונים, ורק אז הגיע לגירסה האחרונה של האליבי, שהעלה בבית המישפט. בני-מישפטו תמכו בגירסתו ובת-דירתו, יפה ביטון, הגרה באותה השכונה, נזכרה כי באותו ערב פגשה את שימעון בתחנת-הטוטו ומילאה יחד איתו טופס. לבית-המיש-

אחותו חנה מימון ובעלה מרחובות, ומכונתים התקלקלה. הוא נסע איתם למוסך כיפו, ושם השאירו את המכונות למשך הלילה לתיקון. אחר-כך המשיך עם אחותו ובעלה למישררו של עורך-דין רייד נקדימון בתל-אביב. בני מישפטו התייעצו עם עורך-הדין בקשר לבעיה מישפטית שלהם, ואחר כך לקחו את אמם. העובדת בסביבה, ונסעו יחד לראשון-לציון. מכיוון שהיה זה יום חמישי, הלך שימעון לתחנת הטוטו השכונתית, ושם מילא את הטופס השבועי. הוא לא זכר כי פגש מכרים בתחנת-הטוטו.

בחרה יולנדה בשימעון איבגי, כדי להעליל עליו את עלילת-הרצח.

כאשר נחקר הנאשם על-ידי סני-גורו, עזריאל בכר, סיפר את סיפור אותו הערב, כפי שעבר עליו. מאחר שהמישטרה הגיעה אליו רק שבועיים אחרי המיקרה, היה לאיבגי קשה לשחזר את קורות הערב, בעיקר מכיוון שבאותה תקופה היה משתמש בסמים קשים, ולא היה בעירנות מירכית. אבל תוך השוואת זיכרונות עם בני מישי-פחתו הצליח להגיע לאליבי מסויים.

הוא נזכר כי באותו יום הגיעה לשוק

שלו, ידעתי שהוא אח של ניסים, אני ויכרונרילברכה היינו קוראים לו ולר אל-כחבא, שזה בניב שלנו בן-זונה". באחת הפעמים שהייתי עם ויקטור בלילה כחנות שלו שמענו קולות של אנשים עוברים ליד החנות, ומישהו אמר זאת החנות! ויקטור רצה לראות מי זה, פתח את הדלת והציץ החוצה. כאשר חזר אמר לי כי ראה שני אנשים שהוא לא מכיר, והשלישי שהיה איתם היה ולד אל כחבא!"

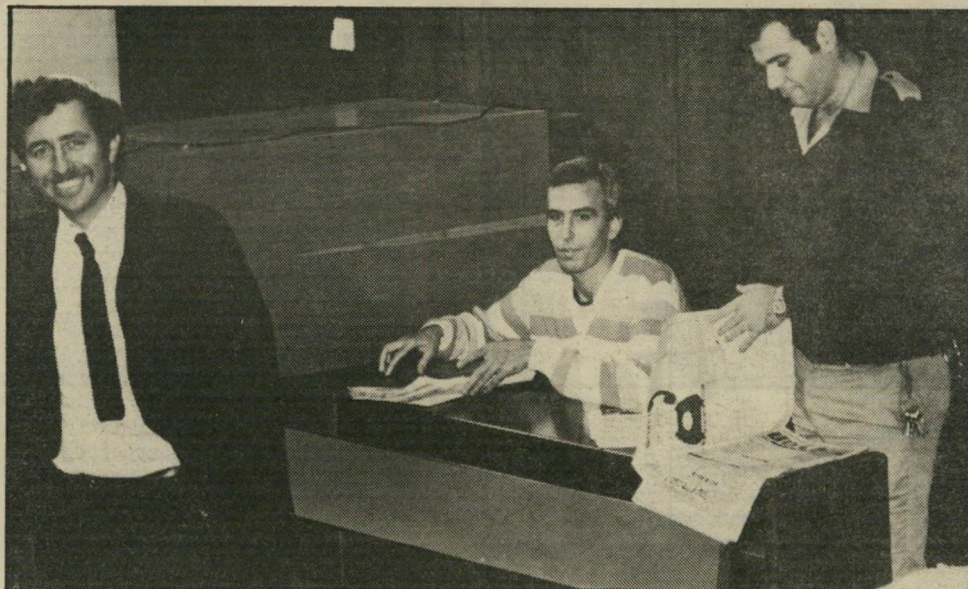
יולנדה סיפרה כי היתה נוהגת לשכב עם ויקטור בחנותו שבשוק, אולם, לדבריה, מאז ינואר, יום הולדתו של ויקטור, לא באה לחנותו, מכיוון שלא היה לה זמן, כי הבת שלי הלכה לצבא והייתי עסוקה בלהכין לה מסי-בות למישפחה ולחברים."

השופטים יעקב מלך, שמואל גולדברג ושרה סירוטה התעניינו לדעת אם לא היתה מריבה בין יולנדה לוויקטור, שבגינה לא נפגשו כחוד-שיים בחנותו, אבל יולנדה הכחישה. "היחסים היו בסדר גמור" אמרה. היא הסבירה כי קרעה את תמונתה, כמו ידיה, מכיוון שהיא לא מצאה חן בעיניו, ולא בגלל מריבה עם ויקטור. היא ידעה שהכירו לוויקטור מישהי אחרת, אבל היא לא מצאה חן בעיניו, מכיוון שהיו לה ילדים" אמרה לבית-המישפט.

ארנק מלא

יש שה שאוהבת את הגבר שי לה עוזבת אותו כך, גוסס, והולכת לעשות ארוחת-ערב לבעלה?" שאלו קרובי-מישפטו של הנאשם, כאשר שמעו את עדותה של יולנדה. אבל גם הם התלבטו בשאלה מדוע

הנאשם שימעון איבגי על ספסל-הנאשמים והסניגור בכר (משמאל)
הם קראו לי בן-זונה!"